

ת"פ 22415/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22415-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

בעניין: המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל

פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כרמל

גזר דין

כללי

1. בתאריך 20/07/22 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם - בת זוג- עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין, ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה - בת זוג- עבירה לפי סעיף 382(ג) + 382 (ב) + 379 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום בו הנאשם הורשע

2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והגב' ליאת שטיינר (להלן: "המתלוננת") בני זוג ולהם שלושה ילדים משותפים קטינים: א', מ' ו-ל'.

אירוע ראשון

בתאריך 22/6/18, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, שהו המתלוננת והנאשם בביתם שבגבע כרמל. המתלוננת הכינה לעצמה ארוחת צהריים והתיישבה לאכול בשולחן כאשר אחד מילדיהם (ל') נמצא בסמוך אליה והשני (א') בסלון. בשלב זה הנאשם ניגש אל המתלוננת ובא אליה בטרפוניה על כך שלא הגישה לו אוכל. מיד ובסמוך לכך, נתן הנאשם מכה לצלחת אוכל שהייתה סמוכה למתלוננת והעיף אותה. בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהיכה אותה באמצעות ידו וכעבור זמן קצר המשיך לתקוף את המתלוננת בכך שחנק אותה בצווארה באמצעות ידיו, נתן לה אגרופים בראשה וטלטל את גופה עד שהטילה

על הרצפה בבית, והמשיך לתקוף אותה באופן שנתן לה אגרופים והצמידה לרצפה תוך שהוא מפציר בה להירגע ולא משחרר אותה מאחיזתו. המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזת הנאשם ולברוח אל עבר הסלון בבית ובהמשך הסתגרה בשירותים.

אירוע שני

בתאריך 04/05/19, עקב ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת הנוגע לילדיהם המשותפים, הגיעה המתלוננת לבית הנאשם בעתלית כדי לקחת את מ', ועם הגעתה התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת, והנאשם תקף את המתלוננת בכך שניגש אליה, הצמיד אותה לקיר סמוך, חנק אותה ונתן לה אגרופים בפנים ובידיים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות לצרציה (חתך) מתחת לעין שמאל וסימני אדמומיות על-פני גופה ובכלל זאת בצוואר.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת בשני אירועים שלא כדין כשבאירוע השני נגרמו למתלוננת חבלות של ממש.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה לעונש הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים ביחס לעבירות אלימות במשפחה, ובפרט זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי, גופו ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות של כל גבר ומבלי לחשוש לחייה. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציינה כי הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, כאשר תחילתו של האירוע הראשון והסיבה שהובילה אותו לביצוע העבירה היא אי שביעות רצונו מהתנהלות המתלוננת והעובדה שלא הגישה לו אוכל. כאשר הנזק שהיה עלול להיגרם הוא נזק משמעותי ורק בנס לא נגרמו לה חבלות חמורות יותר. לטענת המאשימה מדובר במעשים מתמשכים, בדגש על האירוע הראשון שנמשך מספר דקות במהלך הנאשם היכה את המתלוננת. המאשימה הדגישה כי שני מקרי האלימות בוצעו לנגד עיניהם של ילדיהם הקטינים של בני הזוג תוך שהנאשם פגע ורמס את תחושת ביטחונם האישי ושלוות נפשם והותיר אותם חסרי אונים, חרדים ומפוחדים עת צפו בו מכה את אמם ללא יכולת לסייע בידה. המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית בכל מה שקשור למדיניות הענישה ועתרה למתחם עונש הולם ביחס לכל אחד מהאירועים, שנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, החייב לקבל טיפול באשר לאלימותו ומשלא עשה כן, מסוכנותו והסיכון להישנות מקרים דומים נותרו על כנם. לאור כל האמור לעיל, ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים שהוצגו ושלא יפחת מ-16 חודשי מאסר בפועל, בנוסף ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת. בנוסף ציינה כי מתנגדים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. באשר לעמדת המתלוננת, ציינה כי משיחה שנערכה עמה מסרה כי החוויות והקשיים ממשיכים ללוות אותה, ובאשר לעונש שיוטל על הנאשם השאירה זאת לשיקול דעתו של בית המשפט.

ראיות ההגנה לעונש

4. מטעם ההגנה הוגשו ראיות לעונש כדלקמן: נ/23 - סיכום אבחון פסיכולוגי של ליאם שטיינר

נ/24 - תדפיס חובות הוצל"פ. נ/25 - החלטה של בית המשפט לענייני משפחה בעניין משמורת משותפת. נ/26 - סיכום אשפוז של הנאשם משנת 2008. נ/27 - אישור חברות והתנדבות בעמותה לפעילות ספורטיבית לילדים. נ/28 - מסמך של המרכז לטיפול בילד ובמשפחה.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם ציין כי שני האירועים נעדרו תכנון מוקדם. הדגיש כי מעשיו של הנאשם באירוע הראשון לא היו מתוכננים ומדובר בתגובה ספונטאנית לאירוע שיצא משליטה. ביחס לאירוע השני, ציין שגם הוא לא היה מתוכנן והנאשם לא חפץ בו. הנאשם חגג בביתו בעתלית את שחרור בנו מהצבא, והמתלוננת נכנסה לביתו ללא רשותו למרות שהתבקשה על ידו שלא לעשות כן. לאחר שהמתלוננת התפרצה לביתו, היא עוררה מהומה, צעקה על הנאשם מול אורחיו וכתוצאה מאותה התגרות הנאשם איבד שליטה ורקף אותה. הסנגור הדגיש את העובדה שמעשיו של הנאשם נעדרו כל הצדקה אך יש לבחון אותם לאור כלל הנסיבות. בנוסף, הדגיש כי אין מדובר בנאשם "חולני" או "אובססיבי", אלא במי שמיוזמתו קם ועזב את הבית ובוחר להקים בית חדש. הפנה לעובדה שהנאשם שוחרר יום לאחר הגשת התלונה (4/5/19) ומאז ועד היום לא ביצע כל עבירה נוספת. עוד טען לעניו הדין המשמעותי שנגרם לנאשם בכך שהתיק נסגר על ידי המשטרה, אך בהמשך נפתח מחדש, בוצעו השלמות חקירה ובסופו של יום הוגש נגדו כתב אישום רק בחודש אוגוסט 2020. הוסיף וציין כי במהלך כל התקופה שחלפה מאז ועד היום, הנאשם נחקר על מספר רב של תלונות שזוהו לרבות עבירה של ניסיון לרצח, ומעשים מגונים בביתו הקטינה, תיקים שכולם כאמור נסגרו, אך הותרו את הנאשם מצולק ומרוסק נפשית וכלכלית. עוד ציין, כי להכרעת הדין המרשיעה הייתה השפעה ממתנת גם על המתלוננת שלא הגישה תלונות נוספות. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע שני מתחמי ענישה ועתר להשתת עונש גלובלי עבור שני האירועים, זאת נוכח העובדה שמדובר באירועים דומים. ביחס לאירוע הראשון, טען למתחם עונש הולם אשר נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות למאסר מאחורי סורג וברית. לגבי האירוע השני, טען למתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר מאחורי סורג וברית. ביחס לשני האירועים יחדיו נטען, כי המתחם נע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען כי מדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, עבר טיפול משמעותי על פני חודשים ארוכים אך לא הצליח להתמיד בו עקב קשיים הקשורים באיבוד פרנסתו וההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. לאור כל האמור לעיל, ובדגש על חלופי הזמן מיום ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום, חלופי הזמן מיום הגשת כתב האישום ועד היום, והעובדה כי שליחתו למאסר בפועל מאחורי סורג וברית עלולה לגרום לו ולילדיו לנזק בלתי הפיך, ביקש להשית על הנאשם מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות. ביחס לשאר רכיבי הענישה, לרבות ענישה כלכלית, השאיר את העניין לשיקול דעתו של בית המשפט. הפנה לפסיקה רלוונטית.

הנאשם עצמו הביע בוושה וכלימה מעצם מעמדו כנאשם, ציין כי הוא הפנים את הפסול במעשיו ביחס לשני האירועים הגם שהאירוע השני נכפה עליו, והיה עליו לנהוג אחרת. הנאשם הדגיש כי במהלך השנים שחלפו הוא הפסיד את כל שהיה לו, עסקיו נסגרו, הוא היה עסוק בהליכים משפטיים שגזלו את מרבית זמנו, אך חרף זאת, הוא המשיך להיות עם ילדיו, טיפל בהם, לא הזניח אותם, וכיום הילדים מצויים במשמורת משותפת. הנאשם

ביקש שלא להטיל עליו מאסר מאחורי סורג ובריאח על מנת שיוכל להמשיך לטפל בילדיו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

6. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות נמצא כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך זו בכפוף למגבלותיו הרפואיות. עוד צוין, כי הנאשם בעל תואר שני במנהל עסקים, השלים שרות צבאי מלא כסגן מפקד ספינה, היה בעלים של מוסך וכיום מועסק כשכיר ושולל שימוש באלכוהול/סמים.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

7. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם עונש הולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערך החברתי עליו יש להגן

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הינם: שלמות גופם, ביטחונם וכבודם של בני אדם ונשים ובני זוג בפרט, הניצבים חסרי ישע אל מול האלימות חסרת הרסן של בני זוגן אשר אמורים להיות עבורם מקור ביטחון ותמיכה, וחלף כך הפכו לדמות מפחידה ופוגענית. הפגיעה בתא המשפחתי, שהוא המקום בו אמורים בני הזוג להרגיש בטוחים ומוגנים. ערכים נוספים קשורים בכבודו של אדם וחירותו, הצורך להגן עליו מפני פגיעות בגוף ונפש, וכן למנוע מצב של ניצול פערי כוחות מובנים. ראה לענין זה ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות

האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ראה גם רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל: "תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר". וראה גם ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל: "התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, וענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה". לא במקרה קבע המחוקק ענישה חמורה למי שמבצע עבירות אלו ראו החלטתו של כב' השופט אלרון ברע"פ 2486/19 נאטור נגד מדינת ישראל: "עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (ראו גם: רע"פ 1884/19 פלוגי נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירות

9. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם.

בכל הנוגע לאישום הראשון, כפי שעולה מהכרעת הדין וסרטון האירוע, מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה של הנאשם כלפי המתלוננת. תחילה הנאשם העיף את צלחת האוכל מהשולחן, ובהמשך תקף אותה באופן ברוטאלי באגרופים, משך אותה בכוח לרצפה תוך שהוא אווזר באזור צווארה, והמשיך להכות אותה כשהיא שוכבת על רצפת המטבח. אמנם לנאשם לא מיוחסת גרימת חבלה ביחס לאירוע זה, אך עדיין מדובר באירוע אלימים וחמור אשר נמשך על פני מספר דקות. הנאשם היה יכול בכל עת לחדול ממעשיו, אך הוא לא עשה כן. תקיפת הנאשם את המתלוננת הסתיימה רק בהימלטותה לשירותים. נסיבה מחמירה נוספת, הינה העובדה שהתקיפה בוצעה בנוכחות שני ילדיהם הקטינים, כאשר אחד מהם מנסה להתערב במעשיו של הנאשם, אך לשווא, וליבו של הצופה בסרטון נכמר.

כאמור לנאשם לא יוחסה גרימת חבלה באירוע זה שעניינו "תקיפה סתם" של בן זוג.

כך גם יש להניח לטובת הנאשם שלא מדובר באירוע מתוכנן אלא בהסלמה של מריבה מילולית.

אני ער לעובדה שהנאשם טען להגנתו כי תחילתו של האירוע מספר דקות קודם עת המתלוננת נעלה את דלת הבית, סטרה לו וגידפה אותו. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי גם אם יונח לטובת הנאשם, שהמתלוננת אכן נעלה את הדלת הראשית, סטרה לו דקות ספורות קודם, התנהגה בצורה מחפירה, גידפה, צרחה, השפילה אותו, הניפה ידיה באוויר, ודחפה אותו, לא היה בכך כדי להצדיק את התנהגותו האלימה של הנאשם, שאינה יכולה להיחשב כסבירה או נחוצה, אם מבחינה איכותית, ואם מבחינה כמותית כפי שניתן ללמוד מהסרטון. יודגש, כי ההנחה הנ"ל הייתה אך ורק לצורך הדיון בטענת הנאשם ל"הגנה עצמית", ואין בה כדי קביעה לפיה המתלוננת אכן תקפה וגידפה את הנאשם דקות ספורות קודם לאירועים הנצפים בסרטון.

במכלול הנסיבות, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לאירוע זה מצויה ברף החומרה הבינוני ומעלה (קרוב יותר לרף הבינוני).

10. בכל הנוגע לאירוע השני, מדובר באירוע קצר שהתרחש על פני מספר שניות במהלכו הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהצמיד אותה לקיר, חנק אותה והיכה בפניה. כתוצאה מאותה תקיפה נגרמו למתלוננת סימנים אדומים באזור הצוואר וחבלה בפנים (שריטה מתחת לעין ימין ובאזור הסנטר).

אין ספק, שלא מדובר באירוע מתוכנן אלא בתגובה ספונטאנית של הנאשם לכניסתה של המתלוננת לביתו, ללא אישורו ובניגוד לבקשתו. כך גם אין חולק כי המתלוננת צעקה עליו, נזפה בו, הטיחה בו האשמות בנוגע לאופן טיפולו בילדה, וייתכן ואף גידפה אותו, והכל בנוכחות אורחיו.

אני ער לעובדה שבמהלך אותו אירוע המתלוננת קרעה את חולצתו של הנאשם ואת השרשרת שעל צווארו, אך מדובר בפעולות שהיוו "הגנה עצמית" ובאו כתגובה למעשיו של הנאשם.

בנסיבות אלו אני סבור, שהפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה מצויה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

11. סקירת הפסיקה מלמדת על קשת רחבה של ענישה בתחום האלימות במשפחה. עם זאת, מגמת בית המשפט העליון והערכאות הדיוניות הינה הכבדה בענישה תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם - ר' רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל.

ברע"פ 4052/21 נ'רבאן נגד מדינת ישראל התבררה שאלת העונש הראוי לנאשם שהכה בידו בעינה של בת זוגו והורשע בעבירה לפי סעיף 382(ג) הנ"ל. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן להטיל על המבקש צו של"צ ודן אותו ל-6 חודשי מאסר בפועל. כב' השופט אלרון בהחלטתו לדחיית הבקשה למתן רשות ערעור קבע: **"בית משפט זה שב והדגיש כי למרות חשיבותם הבלתי מבוטלת של שיקולי שיקום, אין לראות בהם חזות הכל. בבואו לגזור את עונש הנאשם, ישקול בית המשפט את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, לרבות הרתעת היחיד והרבים, עקרון הגמול והגנה על שלום הציבור.... אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי".** ברע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמספר הזדמנויות תקף את זוגתו ואיים עליה, ובחלק מהמקרים היא נזקקה לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ברע"פ 3132/12 **דוד נ' מדינת ישראל** נדחתה

בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, בכך שבהזדמנויות שונות תקף את רעייתו, בעט בה וגרם לה לשטפי דם. במועד אחר, איים עליה, כלא אותה בדירתם וחסם את פיה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 12 חדשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בע"פ (מחוזי מרכז) 25020-02-13 לוי נ' מדינת ישראל נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה אותה באמצעות אגרופו בידה וגרם לה סימן כחול. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר על תנאי. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 249/12 נועם נ' מדינת ישראל נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שדחף את גרושתו מחוץ לבית מפני שהאוכל שהכינה לא היה לטעמו, והעביר אותה מסכת התעללות פיסית ומילולית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 8 חדשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בע"פ 1165/06 זוהיר זועבי נ' מדינת ישראל, המערער הודה והורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות של בת זוג וגרימת חבלה של ממש ועבירת איומים לאחר שהכה את המתלוננת בראשה ובחזה, חנק אותה ואיים כי ירצח אותה. הוטל מאסר בפועל של 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו. ברע"פ 11/15 פלואי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בתקיפה בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בכך שאיים על המתלוננת שהייתה בהריון מתקדם, סטר לה ובעט בבטנה, והיא נזקקה לטיפול רפואי. ביום אחר, תקף המבקש את המתלוננת בכך שאחז בשערותיה, ניער את ראשה וסטר בפניה ונגרמו לה נפוחות מתחת לעין שמאל, דימום מאפה וסימן כחול. המבקש לא נטל אחריות למעשיו. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 7 חוד' מאסר בפועל ו-7 חודשי מע"ת. ערעוריו נדחו.

בש"פ 713/15 גור אריה נ' מדינת ישראל המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה שגרמה חבלה ממשית לאשתו באופן שאחז בידה ודחפה לעבר הרצפה עד שנפלה על ברכיה. כתוצאה מכך נגרמו לה, שטף דם, אדמומיות ורגישות בברך שמאל ושטף דם בידה. נגזרו על המבקש 6 חוד' מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת. הערעור נדחה. רע"פ 7720/12 פלואי נ' מדינת ישראל המערער הורשע בתקיפת בן משפחה הגורמת חבלה ממשית, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, בכך שתפס בפניה של בת זוגו, אחז בחוזקה בצווארה ובסנטרה, משכה בשיערה והפילה ארצה. לאחר מכן, הכה את אחד מילדיו בפניו ובראשו, וכשלא חדלו לשחק בחגורות הבטיחות, היכה בם את אחד הילדים. המבקש החזיק במשרה בגוף ציבורי ולכן בוטלה הרשעתו והוטל עליו צו מבחן למשך 18 חוד'. במסגרת הערעור התיק הוחזר לערכאה הדיונית אשר הרשיעה את המערער ונגזרו עליו צו מבחן למשך 18 חוד', מע"ת למשך שנה ושל"צ בהיקף 200 ש"ע. בקשת רשות ערעור דחתה. ברע"פ 303/16 פלואי נ' מדינת ישראל המבקש הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת סתם של בן זוג בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה על הרצפה, מיד לאחר מכן בעט בה. הנאשם מכור לאלכוהול ושירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי לבין שנה מאסר בפועל. הושתו על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. ערעוריו נדחו. ברע"פ 6037/15 סיימון צדקה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשני אישומים שונים של תקיפה סתם של בת זוג, ושתי עבירות נוספות של איומים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ערעוריו נדחו.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: רע"פ 977/16 פלואי נ' מדינת ישראל שם המבקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו ורכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג סתם, היזק

לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה, הכה בפניה ומשך בשערה עד שנפלה ארצה, המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלון ממקומו. נקבע מתחם עונש הולם שבין 12-36 חודשי מאסר, ונגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור קוצר עונשו ל- 18 חודשי מאסר. **ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל**, המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שדחף את אשתו, משך בשערה וכופף את גופה בעודו אוחז בצווארה. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי ישן, הוא לא הביע חרטה והקשר בינו לבית המתלוננת נותק. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. ערעוריו נדחו. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורו של מערער בעל עבר פלילי מכביד דומה שנדון ל-11 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בתקיפת רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת.

ההגנה גם היא הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: **ת"פ 19323-11-19 מדינת ישראל נ' עידן טל**, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שנתן למתלוננת 4 מכות אגרופ, היא איבדה את הכרה, ונגרם לה שבר ברגל. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשים. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. אושר במחוזי (עפ"ג 50916-03-21). **עפ"ג 10964-09-21 ויטלי קמנב נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, שם דובר על אלימות רגעית שתוצאותיה היו שריטות שטחיות בזווית עין שמאל. נקבע מתחם עונש בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל ממש. סופו של יום הוטל מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי והתחייבות להימנע מעבירה. ערעור על גזר הדין והעתירה לביטול הרשעתו נדחו. **בת"פ 292180-02-16 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו בלאל**, הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שדחף והפיל את המתלוננת ארצה ונגרמו לה חבלות מדממות במצחה. נקבע מתחם עונש הולם בין מאסר מותנה ל- 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל צו של"צ, צו מבחן וענישה נלווית. **בת"פ 64551-03-16 מדינת ישראל נ' פבל פונט**, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ואיומים. נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן והתחייבות. **בעפ"ג 45585-11-20 מדינת ישראל נ' סרגיי קלבוחוב** הנאשם הורשע בעבירות של פציעת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, כאשר באחד מהאירועים נעשה שימוש בסכין. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשים אשר ניתן לרצותן בעבודות שירות ועד 18 חודשים בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל ובית המשפט החמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

12. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע הראשון צריך לכלול עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. וביחס לאירוע השני, מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 חודשים (שניתן לרצות בעבודות שירות) ולא יעלה על 16 חודשים בצד עונשים נלווים.

13. לאור העובדה שמדובר בשני אירועים דומים, ביחס לאותה מתלוננת, ועל רקע היותם בני זוג, ייגזר על הנאשם עונש כולל בגין שני האירועים ולא בגין כל אירוע בנפרד.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

נסיבות לקולה

14. לקולה יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם בן 51 נעדר כל עבר פלילי. הסנגור הפנה ובצדק לזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, ובהמשך עד לסיום ההליכים. כתב האישום הוגש בתאריך 11.8.20 למרות שהתלונה הוגשה בתאריך 4.5.19. מדובר בפרק זמן ארוך של יותר מ-15 חודשים. במהלך פרק זמן זה הנאשם קיבל הודעה על סגירת התיק, שבהמשך נפתח שוב לאחר שהמתלוננת הגישה ערר על סגירתו. מדובר בעינוי דין לא מבוטל שאינו מונח לפתחו של הנאשם. כך גם אין להתעלם מפרק הזמן שחלף עד למועד גזר הדין. אמנם חלק מהדחיות קשורות בהגנה, אך לא התרשמתי שזו עשתה מאמצים להארכת ההליך, ואף ניכר היה שהנאשם מבקש לסיים את ההליך כמה שיותר מהר.

כך גם אין להתעלם מהעובדה שהמתלוננת שלא הביעה עמדה עונשית והותירה זאת לשיקול דעתו של בית המשפט. בהקשר זה יודגש, כי בין המתלוננת לנאשם הושגו הסכמות בבית המשפט לענייני משפחה לפיהן האחריות והמשמורת ההורית על שלושת ילדיהם, תהיה משותפת. הילדים מחלקים את זמנם בין הנאשם למתלוננת והאחרונים דואגים במשותף לכל צרכיהם. במסגרת החלטת בית המשפט לענייני משפחה (נ/25) נאסר על כל אחד מהצדדים להגיע לביתו של השני ולהתערב באופן התנהלותו/ה. הן הנאשם והן המתלוננת לוקחים חלק בהדרכות ההוריות, ובית המשפט הדגיש בהחלטתו את הצורך להמשיך בשיתוף הפעולה נוכח מצבם הקשה של הקטינים. במיוחד קשה מצבו של הקטין ל' כפי שעולה מהמסמך נ/23 ומטעמים הקשורים בצנעת הפרט לא אפרט את תוכנו, רק אציין כי אחת מהמלצות המומחית הייתה להמשיך בטיפול רגשי המלווה בהדרכת ההורים.

אמנם הנאשם ניהל את משפטו, אך זאת זכותו והדבר לא ייזקף לחובתו. חרף העובדה שהנאשם בחר לנהל את משפטו, ניכר כי לאחר הכרעת הדין חל שינוי לא מבוטל בגישתו. במסגרת דבריו לעונש ניכרה מצד הנאשם חרטה לא מבוטלת. הנאשם הודה שלא נהג כשורה והיה עליו לפעול אחרת. עוד ציין כי הפנים את הפסול

שבמעשיו.

כך גם נכון להביא בחשבון לקולה את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם הינו אב לשישה ילדים, מצבו הכלכלי קשה ביותר לאחר קריסת עסקיו (מדו"ח תיקים לחייב - ת/24- עולה כי לנאשם חובות בגובה של יותר משלושה וחצי מיליון ₪). בנוסף הוצג אישור רפואי של הנאשם (ת/26) ממנו עולה, כי בשנת 2008 הנאשם עבר אירוע לבבי קשה ביותר שהצריך החייאה שכללה 12 מכות חשמל ובהמשך צנתור. עם זאת יאמר, כי מצבו הרפואי של הנאשם לא מנע ממנו לבצע את העבירות בהן הורשע. הנאשם שירת שרות צבאי מלא כ... והמשיך לתרום לקהילה גם לאחר שירותו הצבאי (הוצג אישור על תרומתו של הנאשם לקהילה בהיותו חבר וועד בעמותה לקיום עידוד ספורטאים, קידום נערים בסיכון באמצעות ספורט ימי, והנגשת הספורט לאנשים עם מוגבלויות).

בנוסף יינתן משקל למשמעויות שעלולות להיות לשליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשם, על ילדיו הקטינים ובפרט על בנו ל'.

לציין שהנאשם החל בטיפול בתחנה למניעת אלימות במשפחה בחודש ספטמבר 2020 (ר' אישור נ/28), והרושם שהתקבל מהגורמים המטפלים הוא, שהנאשם מגויס להליך הטיפולי והשיקומי ומפיק ממנו באופן משמעותי. אלא שבחלוף כעשרה חודשים הנאשם התקשה להמשיך בטיפול נוכח העובדה שחווה תקופה משברית ארוכת טווח, המלווה בהתמודדות מאתגרת בעצימות גבוהה. מהאישור שהוגש עולה, כי הנאשם זקוק להמשך הטיפול וסוכם עמו כי הטיפול ימשיך עת הנאשם יתפנה לכך. אין להתעלם מהעובדה שהנאשם עבר הליך טיפולי לא מבוטל על פני תקופה של כעשרה חודשים, ומדובר בנסיבה לקולה. עם זאת, אין לראות בנאשם כמי שעבר הליך שיקומי מלא.

15. נוכח השיקולים לקולה אני סבור כי נכון להשית על הנאשם מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של המתחם כפי שנקבע.

אופן ריצוי עונש המאסר

16. נותרה לדיון שאלת אופן ריצוי עונש המאסר בפועל. המאשימה עתרה לריצוי מאחורי סורג ובריה, בעוד ההגנה ביקשה לאפשר את ריצוי בעבודות שרות.

17. התלבטתי לא מעט בין הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה של מספר חודשים (6-7) לבין מאסר לתקופה של 9 חודשים בעבודות שרות.

מחד, מדובר בשני אירועי אלימות במשפחה המצדיקים את כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה. בהקשר זה

אין להתעלם משיקולי ההרתעה, לרבות הרתעת הרבים.

מאידך, קיימים שיקולים כבדי משקל לקולה התומכים בהטלת מאסר בדרך של עבודות שרות. בעיקר נכון לטעמי לתת משקל לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם והיעדר כל עבר פלילי. אך באלו לא די על מנת להטות את הכף לטובת ריצוי המאסר בדרך של עבודות שרות.

על הנזקים שמאסרים קצרים מאחורי סורג ובריאח עלולים לגרום לנאשמים נעדרי עבר פלילי נכתב רבות. מדובר בעונש חמור וקשה, שנלוות לו השפעות הרסניות וסבל רב לנאשם, הן מבחינה פיזית והן מבחינה חברתית וכלכלית. מחקרים מלמדים כי עונש מאסר בכליאה גורם לא אחת להטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני), דבר שגורם לפגיעה לא רק בנאשם, אלא אף בחברה כולה (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 - המכונה "דו"ח ועדת דורנר"). משכך, עונש מאסר בכליאה אמור להיגזר על מי שהוא בעל דפוסי עבריינות מובהקים ראה ע"פ 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח.** עם זאת, גם להשפעתה השלילית של הכליאה על הנאשם, אין בה בפני עצמה כדי להצדיק במקרה הנדון הימנעות מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריאח.

18. אם החלטתי בסופו של יום לאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שרות, הרי שהדבר נובע משילובן של כלל הנסיבות לקולה כמפורט לעיל, אך בעיקר על מנת למנוע את הפגיעה והנזקים הקשים שצפויים להיגרם לילדיו הקטינים של הנאשם, ובפרט לבנו הקטין (ל'). שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריאח תביא מן הסתם להפסקת המשמורת המשותפת עליה הורה בית המשפט הנכבד לענייני משפחה לאחר דיונים ארוכים, והבאת הצדדים להסכמות. להפסקת המשמורת השלכות רבות, אך הקשה מכולן קשורה לטעמי בהליכי השיקום של בנם המשותף של הנאשם והמתלוננת אשר סובל מקשיים משמעותיים אשר הולכים ומתגברים, ועלולים להשפיע לרעה על אופן התפתחותו (ר' סיכום אבחון פסיכולוגי נ/23). הקטין ל' נזקק יותר מכל למסגרת תומכת, אוהבת ומכילה. אמנם מדובר במסגרת משפחתית של הורים גרושים, אך ההסכמות שהושגו בבית המשפט לענייני משפחה, ובפרט המשמורת המשותפת, מספקות עבור הילדים את המסגרת האופטימלית בנסיבות הקיימות. כליאתו של הנאשם (אשר ללא ספק מהווה חלק בלתי נפרד ומשמעותי של אותה מסגרת), עלולה להביא לפגיעה לא מבוטלת בילדיהם המשותפים, ובפרט בקטין ל'.

19. במכלול הנסיבות אני סבור, שנכון במקרה זה לאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים את אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירת איומים וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אותם ירצה הנאשם בעבודות שרות ב"אלווין ישראל-מרכז תעסוקה ושיקום לבעלי מוגבלויות" ברח' ארמן נחום 1 בחיפה(5ימים בשבוע).

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר בתאריך 14/03/23 בשעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השרות. מובהר לנאשם, כי במידה שלא יבצע את עבודות השרות בהתאם לדרישות הממונה או שתתקיים אחת הנסיבות המפורטות בסעיף 51 ט.א), תופסקנה עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת עונש המאסר בבית הכלא.

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר.

הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי כספי בסך 15,000 ₪. מובהר שאין בגובה הפיצוי כדי ללמד על הנזק ועגמת הנפש שנגרמו למתלוננת, וכל מטרתו הכרה סמלית בפגיעתה.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 2.4.23. יש לשלם את הקנס/פיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

על המאשימה לעדכן את המתלוננת בתוכן גזר הדין.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ג' טבת תשפ"ג,
27/12/2022 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, שופט